

بررسی مقاومت اقتصادی بر فضای کسب‌وکار: مقایسه تطبیقی کشورهای اسکاندیناوی و منا*

وحید ارشدی^۱

استادیار گروه اقتصاد اسلامی پژوهشکده
مطالعات اسلامی در علوم انسانی دانشگاه

فردوسي مشهد

حسین امیری^۲

استادیار گروه اقتصاد و پانکداری اسلامی
دانشگاه خوارزمی

^۳ معصومه بارانی

دانشجوی دکترای علوم اقتصادی دانشگاه رازی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۴/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۳/۲۷

چکیده

با توجه به اثرات آسیب‌زا و بی‌ثبات‌کننده بحران‌ها و تکانه‌ها بر فضای کسب‌وکار، در این مطالعه با استفاده از مدل‌های تابلویی و بهره‌گیری از داده‌های سالانه کشورهای اسکاندیناوی و منا در دوره ۲۰۱۰–۲۰۱۶، تأثیر شاخص‌های مقاومت اقتصادی در کنار سایر متغیرهای کلان اقتصادی بر شاخص محیط کسب‌وکار مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این مطالعه پس از انجام آزمون مانایی و سایر آزمون‌ها، مدل خود توضیح برداری با وقفه‌های گسترده (ARDL) و برآورد ضرایب کوتاه مدت و بلندمدت با استفاده از روش گروه میانگین ادغام شده (PMG) مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهد، برای کشورهای

* نوع مقاله: پژوهشی

1- v.arshadi@um.ac.ir

2- H.amiri@khu.ac.ir

3- Masoumeh.Barani1368@yahoo.com

DOI: erd.v26i18.74595 /10.22067

اسکاندیناوی در کوتاه‌مدت و بلندمدت، شاخص مقاومت اقتصادی بر شاخص فضای کسب‌وکار تأثیر مثبت و معنادار دارد، اما برای کشورهای متأخر در کوتاه‌مدت، شاخص مقاومت اقتصادی هیچ تأثیر معناداری بر شاخص فضای کسب‌وکار ندارد و در بلندمدت شاخص مقاومت اقتصادی بر شاخص فضای کسب‌وکار تأثیر مثبت و معناداری دارد. بنابراین در کشورهای مورد نظر به مرور زمان با افزایش مقاومت اقتصادی، باعث بهبود فضای کسب‌وکار می‌شود. بر همین اساس، شاخص مقاومت اقتصادی با کاهش آسیب‌پذیری اقتصاد، زمینه مساعد شدن فضای کسب‌وکار را فراهم نموده و نقش مهمی در بهبود فضای کسب‌وکار این کشورها دارد.

کلیدواژه‌ها: مقاومت اقتصادی، فضای کسب‌وکار، بحران اقتصادی، کشورهای اسکاندیناوی و متأخر.

طبقه‌بندی JEL: F29, F23, C23.

مقدمه

در طول چند دهه‌ی گذشته، بحران‌های مختلف اقتصادی در سطح جهانی رخ داده است که فضای اقتصادی و کسب‌وکار بسیاری از کشورها را به صورت مستقیم و غیرمستقیم تحت تأثیر قرار داده است. لذا در پی بحران‌های مختلف، نوسانات شدید ایجاد شده و سپس حاکم شدن ناطمینانی‌ها بر اقتصاد، که منجر به نامنی در سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی و فضای کسب‌وکار شده است. بحران‌ها و تکانه‌های اقتصادی سال‌های ۱۹۲۹-۱۹۳۹، شوک قیمت نفت ۱۹۷۳، بحران آسیایی ۱۹۹۷ و بحران مالی ۲۰۰۷ همه بیان‌گر این است که بزرگ‌ترین اقتصادهای جهان نیز در معرض بحران‌ها و شوک‌های اقتصادی هستند و فضای اقتصادی و کسب‌وکار کشورهای کوچک نیز به واسطه‌ی وابستگی اقتصادی، سیاسی به کشورهای بزرگ تحت الشعاع آن بحران‌ها و تکانه‌ها قرار می‌گیرند. با افزایش ناگهانی قیمت نفت در دهه ۱۹۷۰ (تکانه‌های اول و دوم نفتی)، آثار بسیار مهمی بر روی متغیرهای اقتصاد جهانی به وجود آورد. شاخص اقتصاد جهانی از GNP تا نرخ بیکاری در حوالی سال ۱۹۷۳ افت شدیدی را نشان داد (Abooniori et al., 1392).

با توجه به اینکه این بحران‌ها و تکانه‌ها قابلیت این را دارد که هر اقتصادی را از حالت تعادل خارج کند و عوامل اقتصادی آن را تحت الشعاع خود قرار می‌دهند و از طرف دیگر منجر به سایر بحران‌های اجتماعی، سیاسی گردند، بر همین اساس، اقتصاددانان به دنبال تدابیری هستند تا از طریق ظرفیت‌های داخلی و بین‌المللی، اقتصادهای خود را مقاوم نمایند. بررسی اهداف شکل‌گیری

برخی از سازمان‌های بین‌المللی همچون صندوق بین‌المللی پول^۱ نشان می‌دهد که این نهادها با هدف نوسان‌گیری و باثبتات کردن اقتصاد جهانی به وجود آمده‌اند (Vaezi, 1388). به عنوان شاهد این مدعای ایجاد سامانه باثبتات ارزی بین اعضا و پرهیز از رقابت در کاهش نرخ ارزها از اهداف به وجود آمدن صندوق بین‌المللی پول بوده است.

با توجه به انکارناپذیری بحران‌ها و تکانه‌های داخلی و خارجی و اثرات غیرقابل انکار آن بر اقتصاد و به ویژه فضای کسبوکار، اکثر کشورها افزایش مقاومت اقتصادی^۲ را در سطوح مختلف فردی، سازمانی، منطقه‌ای و ملی و در برابر تکانه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در دستور کار خود قرار داده و به عنوان یکی از مهم‌ترین اقدامات خود در نظر گرفته‌اند. آن‌ها با پیاده‌سازی راهبردهایی به افزایش هر چه بیشتر سطح مقاومت کشورشان در مقابل تکانه‌ها تلاش زیادی می‌کنند و مسیر و الگوی رشد و توسعه اقتصادی پایدار را با کمترین تنفس فراهم می‌کنند (Simmiet and Martin, 2010, 28).

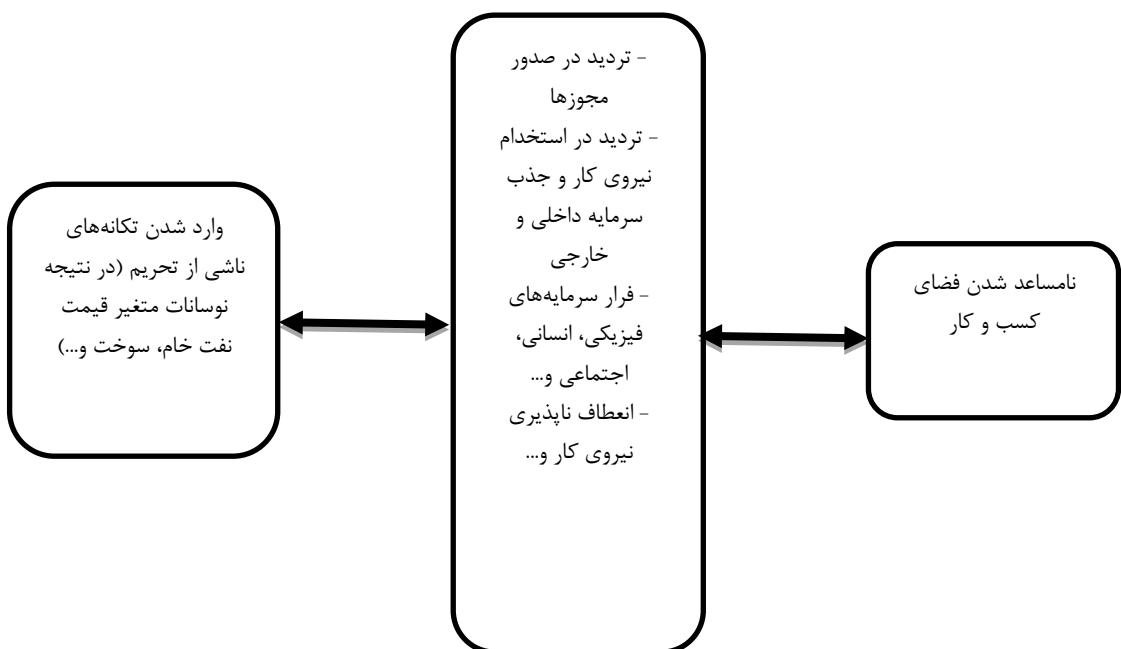
سابقه شکل‌گیری و گسترش بحران‌های اقتصادی و مالی در برده‌های مختلف به ویژه تجربه وقوع بحران مالی - بانکی ۲۰۰۷ موجب شده کشورهای مختلف نسبت به استحکام و مقاومت‌سازی اقتصاد خود از درون تدابیری اتخاذ نمایند و طی سال‌های اخیر در ادبیات جهانی نیز مطالعات گسترده‌ای درخصوص تقویت انعطاف‌پذیری و تاب‌آوری اقتصادی در برابر تکانه‌ها مطرح شده است (Stiglitz, 2010). شواهد تاریخی گواه این مدعای است که اکثر کشورهای جنوب شرق آسیا از جمله اندونزی، کره جنوبی، مالزی، تایلند و فیلیپین در بحران مالی آسیا در سال ۱۹۹۷ با کاهش شدید تولید ناخالص داخلی بهشت آسیب دیدند، اما همین کشورها با اتخاذ سیاست‌های درست و تجربه گرفتن از بحران قبلی، اثرات بحران مالی ۲۰۰۷ بر اقتصادهای خود را ترمیم کرده و در مقایسه با بسیاری از کشورهای اروپایی و آمریکا توانستند بسیار زودتر از سایر کشورها به مسیر رشد خود برسند (Jeasakul, et al, 2014).

مقاومت‌سازی اقتصاد به معنی توانایی بازیابی و تعدیل اثرات منفی شوک‌های اقتصادی خارجی است (Briguglio et al, 2013). اقتصادی مقاوم است؛ که با تحریکات جهان، با تکانه‌های جهانی

1- IMF

2- Economic Resistance

تحت تأثیر زیادی قرار نمی‌گیرد و با توجه به همه قوت‌ها و ضعف‌های داخلی و خارجی و تهدیدها و فرصت‌های بیرونی، سناریوسازی می‌کند و برای هر شرایطی برنامه دارد. طبق تعریف فوق می‌توان انتظار داشت، که با وجود اقتصادی مقاوم در برابر هرگونه شوک و بحران، به‌طور همه‌جانبه بر کل اقتصاد به ویژه بر فضای کسب‌وکار تأثیر قابل ملاحظه‌ای خواهد گذاشت. به‌طوری که هرگونه ناامنی و عدم اطمینان کسب‌وکار را کاهش و زمینه رونق کسب‌وکار را ایجاد می‌کند و با وجود مقاومت اقتصادی زمینه بهبود فضای کسب‌وکار را فراهم می‌کند.

نمودار (۱). اثرات متقابل بحران‌ها و تکانه‌ها بر نامساعدشدن فضای کسب‌وکار

انتظار می‌رود شوک‌های واردہ به فضای کسب‌وکار از کانال‌های مختلفی همچون مردد شدن نهادها برای مجوزهای لازم، سخت‌گیر شدن بنگاه‌ها برای استخدام کارگران، انعطاف‌ناپذیری تحرک نیروی کار و... به اقتصاد ضریب بزند. به‌طوری که نامساعد شدن فضای کسب‌وکار منجر به رشد اقتصادی ناپایدار و بی‌ثباتی اقتصادی می‌شود (Boroumand, 2008: 11) و از طرف دیگر انتظار می‌رود شاخص‌های اقتصادی هم رشد مطلوب خود را تجربه کرده و محیطی امن برای

سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی ایجاد شود و هم باعث انگیزه سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان داخلی به فعالیت اقتصادی گردد. این موضوع در نمودار شماره (۱) نشان داده شده است. بدین صورت مساعد شدن فضای کسبوکار علاوه بر ورود سرمایه به کشور باعث تکاپوی فعالان اقتصادی و درنهایت پیشرفت و مقاوم شدن اقتصاد کشور می‌شود (Bakhtiari and Shayesteh, 2012: 176).

در صورت نبود مقاومت اقتصادی و وجود شوک‌های ایجاد شده، مسیر رشد اقتصاد به خطر می‌افتد و باعث نامساعد شدن محیط کسبوکار می‌شود. به طوری که این وضعیت نامساعد فضای کسبوکار از شکل‌گیری فعالیت‌های سالم اقتصادی جلوگیری و هزینه بالایی را بر اقتصاد ملی تحمل می‌کند. همچنین عدم توجه به وضعیت کسبوکار، می‌تواند امنیت اقتصادی و ملی را تهدید کند و به دنبال آن سطح مقاومت اقتصادی کاهش می‌یابد. بنابراین می‌توان دریافت که فضای کسبوکار و مقاومت اقتصادی ارتباط دو سویه دارند. به طوری که تیین جایگاه فضای کسبوکار کمک می‌کند سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان اقتصاد در تدوین و ایجاد مقاومت اقتصادی، انتخاب درستی داشته باشند. بدین منظور دستیابی به مقاومت اقتصادی جهت حرکت اقتصاد ملی به سوی رشد پایدار در بلندمدت و تحقق اقتصاد پویای دانش محور به جای اقتصاد منابع محور، بهره‌گیری از تمایی فرصت‌ها، مهار تهدیدها و اهتمام بر تولید محوری و اشتغال عمومی است. از این‌رو بهبود فضای کسبوکار با کاهش موانع ورود به چرخه تولید، کاهش فساد اداری، حضور گسترده بخش خصوصی، تقویت اقتصاد رسمی، فعالیت در بخش مولد، امنیت سرمایه‌گذاری و امنیت اقتصاد ملی را به دنبال خواهد داشت.

نمودار شماره (۲) به تشریح مدل مفهومی ارتباط بین فضای کسبوکار و مقاومت اقتصادی می‌پردازد. رهیافت مقاومت اقتصادی با نگاهی آینده‌نگارانه می‌تواند اقتصاد ملی را با حضور و مشارکت فعال مردمی از انواع هجوم‌های داخلی و خارجی مصنون نگاه دارد و اقتصاد را به سوی رشد و شکوفایی در بلندمدت هدایت کند. می‌توان با شناخت سطح مقاومت در رفتار مردم، برنامه‌ریزی و دوراندیشی جهت تبیین سیاست‌های مناسب برای گذر از بحران‌ها و چالش‌های سیاسی و اقتصادی، آثار منفی آسیب‌پذیری ناشی از شرایط خارجی را به حداقل ممکن کاهش داد. به عبارت دیگر، اساس مقاومت اقتصادی در بلندمدت با کنترل آثار منفی نوسانات و چالش‌های سیاسی موجب تأمین امنیت اقتصادی، ثبات اقتصادی و ایجاد حس اطمینان برای

سرمایه‌گذاران و طرح‌های اجرایی بخش خصوصی می‌گردد. توجه به اهمیت سرمایه‌گذاری در بخش‌های مولد اقتصادی و بهبود عملکرد هر کشوری در فضای کسب و کار، سرمایه را به بدنه تولید داخلی تزریق کرده و مانع از حضور فعالان اقتصادی در فعالیت‌های واسطه‌گری و غیرمولد خواهد شد.

در مورد بهبود فضای کسب و کار پژوهش‌های مختلفی به قلم تحریر درآمده است که بیشتر این پژوهش‌ها به بررسی اثر متغیرهای کلان اقتصادی از جمله سرمایه‌گذاری یا رشد اقتصادی و ... بر بهبود فضای کسب و کار پرداخته است، اما تاکنون در هیچ پژوهشی علاوه بر متغیرهای کلان اقتصادی، تأثیر مقاومت اقتصادی بر بهبود فضای کسب و کار بررسی نشده است. علاوه بر آن، موضوع پژوهش در دو گروه کشورهای مورد مطالعه انجام شده که تا به حال بررسی نشده است. دو گروه کشور شامل کشورهای اسکاندیناوی (کشورهایی با فضای کسب و کار مناسب و سطح بالای مقاومت اقتصادی بالا) و کشورهای منا (کشورهایی با فضای کسب و کار متوسط و سطح مقاومت پایین) است. لذا هدف این پژوهش مقایسه این گروه کشورها با یکدیگر از نظر فضای کسب و کار، مقاومت اقتصادی و متغیرهای کلان اقتصادی است.

بنابراین در این پژوهش به بررسی تأثیر میزان مقاومت اقتصادی و متغیرهای کلان اقتصادی بر بهبود فضای کسب و کار با استفاده از مدل داده‌های تابلویی برای کشورهای اسکاندیناوی^۱ و منا^۲ طی دوره زمانی ۲۰۱۶-۲۰۱۰ پرداخته می‌شود. داده‌های این تحقیق با تواتر سالانه از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و بانک جهانی اتخاذ شده است.

پژوهش حاضر در پنج بخش تنظیم شده است. بخش دوم به مبانی نظری فضای کسب و کار و مقاومت اقتصادی اختصاص دارد. در ادامه پیشینه تحقیق بررسی شده است. سپس به ارائه مدل تحقیق و نتایج آن پرداخته شده است. در بخش پایانی مقاله به جمع‌بندی و ارائه راهکارهایی جهت تقویت مقاومت اقتصادی و سایر متغیرهای معنادار بر بهبود فضای کسب و کار پرداخته شده است.

۱- سوئیس، نروژ، دانمارک، فنلاند و ایسلند.

۲- امارات، ایران، عراق، عمان، کرانه باختری، عربستان، یمن، لبنان، الجزایر، بحرین، تونس، مصر، اسرایل، کویت، لیبی، مالت،

موراکو و اردن

نمودار (۲). الگوی مفهومی ارتباط سهولت فضای کسبوکار و تحقق اهداف مقاومت اقتصادی

مبانی نظری

در دهه ۹۰ میلادی اهمیت «فضای کسب و کار» به عنوان حلقه ارتباطی فضای خرد و کلان اقتصادی در ادبیات اقتصادی مطرح شد (Damankeshideh, 2012: 82). شاخص بهبود یا سهولت فضای کسب و کار به دلیل ماهیت شکل گیری دارای رویکرد جدید و منحصر به فردی است که با عنوان شاخص «سهولت فضای کسب و کار»^۱ از سال ۲۰۰۳ در دستور کار بانک جهانی قرار گرفت. دسوتو در طرح مفهوم فضای کسب و کار و سیاست گذاری برای رفع موانع بخش خصوصی به عنوان راهبرد اصلی توسعه اقتصادی بیش از همه اقتصاددانان نقش داشته است. دسوتو بر خلاف عموم اقتصاددانان کمبود پسانداز را علت توسعه نیافنگی نمی‌داند. تفاوت کشورهای درحال توسعه و توسعه یافته تنها در یک چیز است؛ بیشتر مردم کشورهای درحال توسعه صاحب دارایی هستند، اما فرآیندی ندارند که مالکیت آنها را نشان داده و سرمایه ایجاد کند. دسوتو نشان داد که مجموعه شرایط اداری و حقوقی کشورهای درحال توسعه، امکان انباشت سرمایه و به-کار گیری آن در فعالیت‌های مولده را بسیار محدود ساخته است. فضای نامناسب سرمایه‌گذاری و کسب و کار در این کشورها از یک سوء بخش عمدہ‌ای از کارگزاران اقتصادی را به سوی بخش غیررسمی سوق داده و از سوی دیگر امکان رشد فعالان بخش رسمی را بسیار محدود ساخته است (De Soto, 2000).

مدیران یا مالکان بنگاه‌ها در تلاش برای بهبود آن هستند (Bakhtiyari and Shayesteh, 2012: 182). مجموعه شاخص‌های ده‌گانه سهولت کسب و کار، شامل مقرراتی که ده مرحله از عمر یک کسب و کار (از زمان شکل گیری تا انحلال) را متأثر می‌سازد، به شرح زیر است:

- ۱- شروع کسب و کار (فرآیند ثبت شرکت)
 - ۲- اخذ مجوزها (تمامی فرآیند لازم الرعایه از اخذ مجوز تا تأسیس و راه‌اندازی یک کارگاه را شامل می‌شود)
 - ۳- استخدام و اخراج نیروی کار
 - ۴- ثبت مالکیت (فرآیند لازم جهت ثبت دارایی در دفتر اسناد رسمی است)
 - ۵- اخذ اعتبار
 - ۶- حمایت از سرمایه‌گذاران (سهامداران)
 - ۷- پرداخت مالیات
 - ۸- تجارت فرامرزی
 - ۹- انحلال یک فعالیت
 - ۱۰- الزام آور بودن قراردادها
- (Lotfinia, 2012: 4).

1- Ease of Doing Business

کسبوکار را تحت تأثیر قرار دهند که در این پژوهش متغیرهایی از جمله سرمایه داخلی، سرمایه-گذاری خارجی، تولید سرانه و تورم در نظر گرفته شده است. در صورتی که شرایط مناسب کسبوکار مهیا شود و کسبوکارها رونق یابند، زمینه جذب سرمایه ایجاد می‌شود. لذا با به کارگیری صحیح سرمایه داخلی در جهت ایجاد و گسترش زیرساخت‌ها و تأمین منابع مالی کسبوکارهای نوپا باعث بهبود هر چه بیشتر فضای کسبوکار می‌شود. لذا در این صورت فعالان اقتصادی شروع به فعالیت اقتصادی می‌کنند و باعث حرکت سرمایه داخلی به بخش تولید و رشد تولید داخلی می‌شود. همچنین تورم کاهش یافته و سطح مقاومت اقتصادی آن کشور بالا می‌رود و همین باعث جلب توجه سرمایه‌گذاران خارجی و انگیزه آنها برای سرمایه‌گذاری در آن کشور می‌شود و حجم ورود سرمایه افزایش می‌یابد. به این ترتیب چرخه مساعد شدن فضای کسبوکار تکرار می‌شود. بنابراین توجه و ارتقای متغیرهای کلان اقتصادی زمینه بهبود فضای کسبوکار و افزایش سطح مقاومت اقتصادی را ایجاد می‌کند.

بر همین اساس، مقاومت اقتصادی را می‌توان به صورت «توانایی یک منطقه برای بهبود شوک-هایی که اقتصاد را از مسیر رشد خارج می‌کند یا عامل بالقوه آن را از بین می‌برد»، تعریف کرد (Smith and Martin, 2010, 30). همچنین مفاهیم مختلفی از مقاومت اقتصادی وجود دارد از جمله: تاب آوری، آسیب‌پذیری و به عنوان نزدیک‌ترین و مهم‌ترین مفاهیم به مقاومت اقتصادی است. اقتصاد مقاوم، اقتصادی است که با در نظر گرفتن مفاهیم مذکور، تاب آوری اش بالا و شکنندگی و آسیب‌پذیری آن اندک باشد (Piqami et al., 2016, 14). در ادامه مطالب به تفضیل به مفاهیم مختلف مقاومت اقتصادی که شاخص‌های آسیب‌پذیری و تاب آوری است، پرداخته می‌شود. این شاخص‌ها براساس الگوی بربگان‌گلیو^۱ (۲۰۰۸) تبیین می‌شود. شاخص مقاومت اقتصادی از دو شاخص آسیب‌پذیری و تاب آوری تشکیل شده است. در ادامه ابتدا به بررسی شاخص آسیب‌پذیری پرداخته و نظریات و دیدگاه‌های اندیشمندان در این مورد تبیین می‌شود.

1- Briggleio et al

شاخص آسیب‌پذیری

واژه آسیب‌پذیری برگرفته از واژه لاتین Vulnerary به معنای مجروح کردن است که در معرض آسیب قرار گرفتن و تزلزل و ناپایداری معنی می‌دهد. یکی از مسائلی که درباره آسیب‌پذیری مطرح است، رابطه اندازه کشورها با میزان آسیب‌پذیری آن هاست. محققان در این زمینه دریافتند که کشورهای کوچک در معرض آسیب‌پذیری بیشتری نسبت به کشورهای بزرگ هستند (Atkins et al., 2000, 40). این مسئله باعث می‌شود درک و تعریف مناسب از آسیب‌پذیری برای کشورهای کوچک بسیار ضروری و مهم باشد (Bishop, 2012, 19).

دیدگاه‌های مختلفی در مورد آسیب‌پذیری اقتصادی وجود دارد، به عنوان مثال Briggleio (2003) و Atkins et al., (2000) شواهد تجربی در مورد آسیب‌پذیری اقتصادی نشان می‌دهد، که دولت‌های کوچک، به ویژه جزایر، از لحاظ اقتصادی نسبت به گروه‌های دیگر آسیب‌پذیرتر هستند، به دلیل این که بیشترین میزان باز بودن اقتصادی و درجه بالایی از تمرکز صادرات دارند. این دلایل منجر به قرار گرفتن در معرض شوک‌های خارجی می‌شود که می‌تواند منعکس کننده خطر در فرآیندهای رشد اقتصادی می‌باشد.

شاخص‌های آسیب‌پذیری الکوی ب瑞گوگلیو

Briggleio and Galli (2003) شاخص آسیب‌پذیری اقتصادی را ارائه کرده بودند. شاخص آسیب‌پذیری اقتصادی را در شاخصی با عنوان «شاخص آسیب‌پذیری اقتصادی تعدیل شده برای تاب آوری» به مفهوم تاب آوری مرتبط کردند. شاخص‌های آسیب‌پذیری ب瑞گوگلیو به شرح ذیل است؛ که در این پژوهش از شاخص‌های ذیل برای شاخص آسیب‌پذیری بکار گرفته شده است.

- باز بودن اقتصاد
- تمرکز صادرات
- وابستگی به واردات راهبردی

دهه‌های اخیر، اقتصاددانان با توجه به آسیب‌پذیری نظام‌های اقتصادی نسبت به شوک‌های اقتصادی ادبیاتی مشابه مقاومت اقتصادی شکل داده‌اند که از آن با عنوان اقتصاد تاب آوری یاد شده است. در این بررسی‌ها، شاخص‌های آسیب‌پذیری کشورها نسبت به شوک‌های برونزا به طور عمده به دو عامل مهم درجه بالای باز بودن اقتصادی و تمرکز صادراتی بالا نسبت داده شده است

(Briguegelo et al., 2006, 54)

درجه بالای باز بودن اقتصاد به معنای بالا بودن سهم مجموع صادرات و واردات از کل تولید ناخالص داخلی است. هرچند باز بودن درهای اقتصاد یک کشور بر روی تجارت خارجی نشانه قدرت اقتصادی یک کشور است، این سیاست باعث افزایش آسیب‌پذیری آن می‌شود. زیرا کشورهای با اقتصاد باز، در معرض سطح بالای از شوک‌ها قرار دارند، شوک‌هایی که تقریباً هیچ کنترلی بر روی آن ندارند (Briggiovi et al., 2008, 55). درجه بالای تمرکز صادراتی نیز از عوامل مهم ایجاد آسیب‌پذیری اقتصادی است. وابستگی یک کشور به صادرات طیف محدودی از کالاها و خدمات، برای یک کشور خطرناک است. این موضوع به ساختار تولیدی و توانمندی‌های اقتصادی هر کشور وابسته است (همان).

شاخص تابآوری

یکی از روش‌های ارزیابی تابآوری آن است که، کشور یا اقتصاد را در برابر مخاطره‌های جهانی یک سیستم در نظر می‌گیرند، که این سیستم می‌تواند دارای زیرسیستم باشد. انتخاب زیرسیستم‌ها و شاخص‌های سنجش هر زیرسیستم می‌تواند در قالب مدل‌های مفهومی تأییدی یا اکتشافی انجام گیرد (Lajevardi, 2016, 17).

تابآوری، قابلیت بازگشت اقتصاد ملی یا منطقه‌ای در مواجهه با یک شوک برونا (خارجی) به حالت پیشین با همان نرخ رشد سtanد¹ جمعیت می‌باشد (Blanchard and koats, 1992, 24; Fryor et al., 2007, 45; Rose and Liu, 2005, 385).

شاخص تابآوری بریگوگلیو و همکاران

Briguegelo et al (2006) از دانشگاه مالتا نخستین افرادی بودند که شاخص تابآوری اقتصادی را ارائه دادند. آن‌ها مطرح کردند که شاخص ساده تابآوری، تولید ناخالص داخلی سرانه (GDP) است؛ زیرا این متغیر توانایی کشور برای مقابله با آسیب‌پذیری را در بر می‌گیرد. فرض اصلی در ساخت شاخص تابآوری مطالعات بریگوگلیو این است که تابآوری

1- Output

(عناصر جذب‌کننده شوک و اقدام مقابل شوک) در یک اقتصاد می‌تواند در حوزه‌های زیر وجود داشته باشد:

- ثبات یا پایداری اقتصاد کلان
- کارایی بازار اقتصاد خرد
- حکمرانی خوب
- توسعه اجتماعی

جدول(۱). وضعیت سه گروه کشورهای مورد نظر از لحاظ شاخص سهولت کسب‌وکار ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷

منتخب	گروه کشورهای کشور			
	رتبه کسب‌وکار در سال ۲۰۱۶	رتبه کسب‌وکار در سال ۲۰۱۷	تغییرات رتبه کسب‌وکار در سال ۲۰۱۷ نسبت به سال ۲۰۱۶	
سوئد	۸۲,۱۳	۸۱,۶۱	-۰,۴۸	
نروژ	۸۲,۸۲	۸۲,۳	-۰,۷۹	
دانمارک	۸۴,۸۷	۸۴,۸۵	-۰,۰۲	
فنلاند	۸۰,۸۴	۸۰,۸۵	+۰,۰۱	
ایسلند	۷۸,۹۱	۷۸,۸۸	-۰,۰۳	
امارات	۷۴,۸۳	۷۴,۲۵	-۰,۵۸	
ایران	۵۷,۲۶	۵۷,۰۸	-۰,۱۸	
عراق	۴۵,۶۱	۴۴,۹۹	-۱/۳۸	
oman	۶۷,۷۳	۶۵,۶۵	-۲/۸	
عربستان	۶۱,۱۱	۶۰,۳۳	-۱/۲۲	
یمن	۳۹,۵۷	۳۹,۹۲	-۰/۳۵	
لبنان	۵۵,۹	۵۶,۰۸	-۱/۱	
الجزایر	۴۷,۷۶	۴۵,۸۸	-۲/۱۲	
بحرين	۶۸,۴۴	۶۶,۳۸	-۲/۶	
تونس	۶۴,۱۹	۶۳,۹۱	-۱/۳	
مصر	۵۶,۶۴	۵۵,۱۸	-۱/۴۶	
کویت	۵۹,۵۵	۶۰,۱۲	-۱/۴۳	
لیبی	۳۳,۱۹	۳۳,۳۳	-۰/۱۴	
مالت	۶۵,۰۱	۶۲,۵۲	۳/۵۱	
اردن	۵۷,۳	۵۷,۰۲	۰/۱	

www.doing business.org: منبع

تمام این حوزه‌ها دارای متغیرهایی هستند که توسط سیاست‌های اقتصادی تحت تأثیر قرار می‌گیرند و می‌توانند برای ایجاد تابآوری اقتصادی به منظور مقابله با عواقب ناشی از شوک‌های نامطلوب به کار روند. به طور کلی، متغیرهایی که باعث می‌شود شامل ۱) عوامل اقتصادی و ۲) عوامل اجتماعی-سیاسی می‌شود.

با توجه به جدول شماره (۱)، تغییرات وضعیت شاخص فضای کسبوکار در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ کشورهای مورد مطالعه را نشان می‌دهد که شاخص‌های فضای کسبوکار در چه جایگاهی قرار دارند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، کشورهای منتخب مورد مطالعه، در سال ۲۰۱۶ نسبت به سال ۲۰۱۷ از لحاظ رتبه فضای کسبوکار بهبود یافته است.

پیشنه پژوهش

مقاومت اقتصادی و بهبود فضای کسبوکار موضوعی است که در سال‌های اخیر مطالعات متعددی در داخل و خارج کشور پیرامون بحث فضای کسبوکار و شاخص‌های مقاومت اقتصادی از جمله رشد اقتصادی انجام شده است. در این قسمت به بیان برخی از این مطالعات پرداخته می‌شود.

Rose (2004) در مطالعه‌ای با به کارگیری مدل تعادل عمومی قابل محاسبه، تابآوری اقتصادی آب منطقه پورتلند در ایالت اورگان آمریکا در برابر زمین لرزه شبیه سازی شده با پیش فرض ۶,۱ ریشر و با قطعی آب برای مدت ۳ تا ۹ هفته قبل و بعد از بازسازی برآورد شده است. وجود یک مکانیزم قیمتی در شرایط بحرانی می‌تواند در افزایش تابآوری اقتصادی مؤثر باشد.

Briggleio et al. (2008) در مطالعه‌ای با به کارگیری یک مدل سیستمی و با استفاده از یک شاخص ترکیبی، تابآوری و آسیب‌پذیری اقتصادی ۸۶ کشور در برابر بحران مالی در دوره مالی ۲۰۰۱-۲۰۰۳ در مؤلفه آسیب‌پذیری شده است. بر اساس دو مؤلفه آسیب‌پذیری ذاتی و میزان تابآوری، کشورها به چهار دسته ۱-بدترین مورد (آسیب‌پذیری ذاتی بالا و تابآوری پایین) ۲-بهترین مورد (آسیب‌پذیری ذاتی پایین و تابآوری بالا) ۳-خودساخته (آسیب‌پذیری ذاتی بالا و تابآوری بالا) و ۴-پسر ولخرج (آسیب‌پذیری ذاتی پایین و تابآوری پایین) تقسیم شده‌اند. پاکستان و بنگلادش دارای آسیب‌پذیری و تابآوری پایین (پسر ولخرج) می‌باشند. کاستاریکا،

استونی، مالزی و چین خودساخته هستند. کشورهای توسعه یافته مانند استرالیا، کانادا، فرانسه، ژاپن و آلمان دارای آسیب‌پذیری ذاتی پایین و تاب آوری بالا (بهترین مورد) می‌باشند.

Hosseini and Fahimifar (2011) در مقاله‌ای تحت عنوان «نقش توسعه نظام مالی و بهبود فضای کسب و کار بر رشد اقتصادی» با استفاده از روش داده‌های تابلویی طی دوره زمانی ۲۰۰۶-۲۰۰۹ به این نتایج دست یافته‌اند که بهبود شرایط مالی و فضای کسب و کار بر رشد اقتصادی مؤثر می‌باشند به گونه‌ای که با افزایش یک درصد در حجم دارای‌های بانکی و اعتبارات بانکی، به ترتیب ۳۹٪ و ۱۱٪ درصد به رشد اقتصادی کشورها افروزه می‌گردد.

Shahab (2012) مقاله‌ای با عنوان "بررسی تأثیر کیفیت محیط کسب و کار بر میزان وابستگی اقتصادی: یک تحلیل تجربی در چارچوب مفهوم اقتصاد مقاومتی" به بررسی کیفیت محیط کسب و کار با استفاده از داده‌های تابلویی برای ایران و منتخبی از کشورهای صادرکننده نفت عضو اوپک طی دوره سال‌های ۲۰۰۵ الی ۲۰۱۱ پرداخته است. نتایج حاصل نشان می‌دهد، که تأثیر مثبت کیفیت بهتر محیط کسب و کار در افزایش صادرات غیرنفتی کشورهای منتخب و بنابراین در کاهش درجه وابستگی اقتصادی و آسیب‌پذیری آنها مورد تأیید است. در بخش انتها یی نیز بر مبنای نتایج تحلیلی به دست آمده، بیش از ۱۹ توصیه سیاستی در راستای طراحی و تقویت ساختار اقتصادی کشور بر مبنای ایده اقتصاد مقاومتی پیشنهاد شده است.

Ebrahim Haider (2012) پژوهشی با عنوان «تأثیر اصلاح مقررات گذاری کسب و کار بر رشد اقتصادی» به بررسی رابطه اصلاح مقررات گذاری فضای کسب و کار و رشد اقتصادی در ۱۷۲ کشور جهان در دوره ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ پرداخته است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد، که اصلاحات فضای کسب و کار ارتباط مثبت و معنی داری با رشد اقتصادی کشورها دارد. همچنین عنوان می‌کند که به طور میانگین، هر اصلاح مقررات گذاری کسب و کار با ۱۵٪ درصد افزایش نرخ رشد در تولید ناخالص داخلی همراه است.

Lotfinia et al. (2012) با توجه به اهمیت شاخص فضای کسب و کار به تحلیل اثر شاخص فضای کسب و کار در رشد اقتصادی ۹۸ کشور منتخب از کشورهای در حال توسعه با استفاده از روش داده‌های تلفیقی در بازه زمانی ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ پرداخته‌اند. نتایج به دست آمده با استفاده از روش اثرات تصادفی نشان می‌دهد، که شاخص فضای کسب و کار در رشد اقتصادی کشورهای در حال توسعه منتخب، تأثیر مثبت و معناداری دارد.

Makian et al. (2013) پژوهشی با عنوان «فضای کسب و کار، راهبرد رشد؛ مقایسه کشورهای اسلامی منطقه‌منا و سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی» به بررسی بهبود سهولت کسب و کار جهت رشد اقتصادی را در دو منطقه اقتصادی جهان یعنی کشورهای اسلامی منطقه‌منا و منطقه سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی پرداخته‌اند. این پژوهش تأثیر مهم‌ترین عوامل مؤثر بر فضای کسب و کار؛ یعنی شاخص‌های سهولت شروع کسب و کار، اخذ اعتبار، حمایت از سرمایه‌گذار، پرداخت مالیات، تجارت فرامرزی و اجرای قراردادها را در دو منطقه مذکور طی دوره ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۱ با استفاده از روش رگرسیونی داده‌های تابلویی ارزیابی قرار داده‌اند. با توجه به نتایج به دست آمده و همچنین وضعیت نسبتاً مطلوب فضای کسب و کار در منطقه سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی، لازم است کشورهای اسلامی منطقه‌منا برای بهبود در فضای کسب و کار شاخص‌های تجارت فرامرزی و اخذ اعتبار را در سیاست‌گذاری‌های اقتصادی خود مورد توجه ویژه قرار دهند.

Borerman et al. (2013) در مطالعه‌ای با استفاده از شاخص ترکیبی و با به کارگیری ۱۰ مؤلفه و ۵۲ متغیر، تاب آوری ۵ گروه از کشورهای توسعه‌یافته (۳۰ کشور)، مستقل المنافع (۸ کشور)، اروپای مرکزی و شرقی (۱۳ کشور)، درحال توسعه آسیایی (۱۴ کشور)، شمال و شرق میانه آفریقا (۱۳ کشور)، جنوب صحرای آفریقا (۲۷ کشور)، و نیمکره غربی (۲۳ کشور) در دوره زمانی ۱۹۹۷–۲۰۱۱ برآورد شده است. نتایج نشان می‌دهد، تاب آوری کشور عربستان طی سال‌های مطالعه رو به افزایش بوده است، اما شاخص تاب آوری سایر کشورهای منتخب عضو اوپک (اکوادور، نیجریه و نیروئلا (نوسانی می‌باشد. همچنین نتایج برآورد شاخص تاب آوری به تفکیک مؤلفه‌ها برای سال ۲۰۰۷ (قبل از شوک مالی) نشان می‌دهد که نقاط قوت تاب آوری عربستان سعودی مربوط به مؤلفه‌های سیاست مالی، سیاست پولی، سلامت بانکی، تنوع صادرات، استحکام صادرات و ذخایر بوده است. نقاط قوت تاب آوری نیجریه مربوط به مؤلفه‌های سیاست مالی، اثر بخشی دولت، سلامت بانکی، استحکام صادرات، اندک بودن بدھی خارجی خصوصی و ذخایر بوده است.

Davari et al. (2014) مقاله‌ای با عنوان «سیاست‌های کلان مؤثر بر توسعه کارآفرینی بر اساس الگوهای محیط کسب و کار» به بررسی توسعه کارآفرینی و بهبود کسب و کار در ایران پرداخته‌اند. مطالعات بانک جهانی نشان داده است که بین محیط مساعد کسب و کار و توسعه

کارآفرینی رابطه مستقیم وجود دارد. نتایج نشان می‌دهد در مجموع سیاست‌های کلان مؤثر بر توسعه کارآفرینی وضعیتی بازدارنده داشته و به بهبود نیاز دارد.

Ghyythwand et al. (2014) در مطالعه‌ای تحت عنوان «ارزیابی میزان تابآوری اقتصادی ایران طی سال‌های ۱۳۷۵-۱۳۹۲» با استفاده از مطالعات بربگو گلیو و بورمن به بررسی میزان تابآوری برای کشور ایران طی دوره زمانی ۱۳۷۵-۱۳۹۲ پرداخته‌اند. نتایج بیانگر آن است که تابآوری اقتصاد ایران طی دوره مورد بررسی تا سال ۱۳۸۳ روند افزایشی داشته ولی از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۰ روند نزولی داشته است. پایین بودن تابآوری اقتصاد ایران نشانگر آن است که در صورت بروز شوک خارجی از یک سو آسیب بالایی به اقتصاد وارد می‌کند.

Batis et al. (2014) در مطالعه‌ای با استفاده از روش شاخص ترکیبی ساده، تابآوری و آسیب‌پذیری اقتصادی کشور سنگاپور برآورد شده است. نتایج نشان می‌دهد، تابآوری سنگاپور بیشتر از آسیب‌پذیری آن است. تابآوری سنگاپور ناشی از حکمرانی خوب دولت و مزایای ادغام در بازارهای جهانی است. آسیب‌پذیری سنگاپور ناشی از مؤلفه زیست محیطی، به دلیل ویژگی‌های جغرافیایی و تغییرات آب و هوایی است.

Bradyf et al. (2014) در مقاله‌ای به بررسی رابطه مقررات فضای کسب‌وکار و رشد اقتصادی برای ۱۶۲ کشور در دوره ۲۰۰۷-۲۰۱۱ پرداختند. با استفاده از ده شاخص انجام کسب‌وکار و برای یک سری از متغیرهای کنترلی دریافتند که ارتباطی بسیار قوی بین شاخص‌های کسب‌وکار به جز تجارت برون‌مرزی و اخذ مجوز ساخت و ساز، با رشد اقتصادی وجود دارد. همچنین یافته‌های آنها حاکی از آن است که سیاست‌ها در جهت بهبود مقررات کسب‌وکار به رشد سریع تر کشورهای فقیر می‌انجامد.

Taybie et al. (2015) مقاله‌ای با عنوان «سناریوی بهبود محیط کسب‌وکار و رشد تولید بخش‌های اقتصادی کشور در شرایط پسا تحریم» با استفاده از رویکرد داده‌های تابلویی پویا GMM طی دوره ۲۰۱۴-۲۰۰۴ به بررسی نقش محیط کسب‌وکار و سایر عوامل اقتصادی در رشد اقتصادی ایران در دوره پس از لغو تحریم‌های اقتصادی و بر اساس سه سناریوی شاخص‌های بهبود کسب‌وکار پرداخته‌اند. نتایج حاکی از آن است که بهبود محیط کسب‌وکار و رشد سرمایه‌های داخلی و خارجی و ثبات بازار ارز تأثیر مثبت و معناداری بر رشد بخش‌های اقتصادی ایجاد می‌کند.

(2015) Abonori در مطالعه‌ای تحت عنوان «برآورد شاخص آسیب‌پذیری و تابآوری اقتصادی به روش پارامتریکی: بررسی موردنی کشورهای عضو اوپک» با استفاده از روش حداکثر راستنمائی به برآورد شاخص‌های آسیب‌پذیری و تابآوری اقتصادی کشورهای عضو اوپک دوره زمانی ۱۳۹۲-۱۳۷۴ پرداخته‌اند. است. آسیب‌پذیری از ویژگی‌های ساختاری است که منجر به افزایش نقاط ضعف اقتصاد در برابر شوک‌های بروزنا می‌شود. تابآوری اقتصادی نیز به توانایی سیاستی یک اقتصاد برای مقاومت در برابر شوک و میزان بازیابی پس از شوک اطلاق می‌شود. نتایج مطالعه نشان می‌دهد که کشورهای عراق، آنگولا، لیبی و نیجریه دارای آسیب‌پذیری بالا و امارات، قطر، کویت و عربستان سعودی دارای آسیب‌پذیری پایین‌تری هستند. رتبه ایران در شاخص خالص تابآوری و در میان ۴۱ کشور عضو اوپک برابر ۶ برآورد شده است.

(2015) Lajevardi et al. در مطالعه‌ای تحت عنوان «برآورد شاخص تابآوری اقتصادی در ایران و ارائه راهکارهای بهبود» به بررسی تابآوری اقتصادی و شناسایی شاخص‌های سنجش آن در کشور ایران برای دوره زمانی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۷۵ پرداخته‌اند. برای محاسبه تابآوری اقتصادی، از چهار عامل پایداری اقتصاد کلان، کارایی بازار در اقتصاد خرد، حکمرانی خوب و توسعه اجتماعی و زیستمحیطی استفاده نموده است. نتایج نشان می‌دهند که شاخص تابآوری در سال ۱۳۹۱ دارای کمترین و در سال ۱۳۷۹ دارای بیشترین مقدار بوده است، پایین بودن شاخص تابآوری اقتصادی، نشان‌دهنده آسیب‌پذیری اقتصاد در برابر شوک‌های خارجی است. همچنین نتایج نشان می‌دهند که شاخص تابآوری اقتصادی با نرخ رشد تولید ناخالص داخلی، ارتباط مستقیمی دارد.

(2016) Benefitsad et al. مقاله‌ای با عنوان «تبیین الگوی بهبودساز و کسبوکار» به بررسی فضای کسبوکار با استفاده از روش ساختاری (SEM) و نرم افزار LISREL و SPSS در بازه زمانی ۱۳۸۷-۱۳۸۳ پرداخته‌اند. نتایج نشان می‌دهد، حمایت مدیریت ارشد، چشم‌انداز کسبوکار و کیفیت تخصص عوامل خارجی رابطه مثبت و معناداری با برنامه‌ریزی منابع سازمان دارند؛ همچنین بین برنامه‌ریزی منابع سازمان و عملکرد مالی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

(2017) Jamshidi et al. به بررسی تأثیر فضای کسبوکار بر سرمایه‌گذاری پرداخته‌اند. آن‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که بهبود فضای کسبوکار گامی مثبت و اساسی در جهت تقویت جنبه مشارکت بخش خصوصی در عرصه اقتصاد محسوب می‌شود. به عبارت دیگر در صورت

عدم وجود بسترهای مناسب به منظور تسهیل در فرآیند سرمایه‌گذاری، اقتصاد با مشکل مواجه خواهد شد.

(Scalars et al. 2017) به بررسی «تمرکز زدایی مالی و کیفیت نهادی در محیط کسب و کار» با استفاده از داده‌های تابلویی طی سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۲ پرداخته است. نتایج نشان می‌دهد که عدم تمرکز مالی، محیط کسب و کار را بهبود می‌بخشد و تأثیر آن در کشورهای کم درآمد قوی‌تر است.

با توجه به مطالعات انجام شده وجه تمایز پژوهش حاضر از پژوهش‌های صورت گرفته بدین صورت است که بررسی‌های مختلفی با دیدگاه‌های گوناگون در مورد چگونگی ارتباط محیط کسب و کار با متغیرهای کلان اقتصادی از جمله رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری خارجی و ... انجام شده است. همچنین مطالعاتی در مورد شاخص مقاومت اقتصادی از جمله آسیب‌پذیری و تاب‌آوری صورت پذیرفته است. در پژوهش حاضر به ارتباط فضای کسب و کار بر شاخص مقاومت اقتصادی و متغیرهای کلان اقتصادی در دو گروه کشور اسکاندیناوی و منا پرداخته شده است.

روش پژوهش و نتایج تحقیق

این پژوهش با استفاده از مدل داده‌های تابلویی به بررسی تأثیر مقاومت اقتصادی بر فضای کسب و کار برای دو گروه کشورهای منا و اسکاندیناوی طی دوره زمانی ۲۰۱۰-۲۰۱۶ پرداخته می‌شود. به همین منظور در ابتدا به معرفی مدل داده‌های تابلویی پرداخته می‌شود. داده‌های تابلویی به مجموعه داده‌هایی گفته می‌شود که بر اساس آن مشاهدات به وسیله تعدادی از متغیرهای مقطوعی (i) در طول یک دوره زمانی (t) مشخص، مورد بررسی قرار گرفته باشند. در این پژوهش از شاخص کسب و کار (DB) به عنوان متغیر وابسته استفاده شده است. شاخص مقاومت اقتصادی (ER) طبق الگوی بریگوگلیو طراحی شده که از دو بخش شاخص آسیب‌پذیری و شاخص تاب‌آوری تشکیل شده که در ادامه به تشریح آن پرداخته می‌شود. رشد تشکیل سرمایه‌گذاری ناخالص (GFCF)، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (FDI)، رشد تولید سرانه (GDPP)، نرخ تورم (INF) به عنوان متغیر توضیحی استفاده گردیده است. به عبارت دیگر با وجود سرمایه‌گذاری خارجی در یک کشور به دنبال آن رشد تولید داخلی در پی خواهد داشت و نتیجه مثبت آن کمک به کاهش

تورم خواهد بود. به این ترتیب این عوامل شرایط امن و مساعد را برای کسبوکار جدید و رونق کسبوکارها را فراهم می‌کند که باعث بهبود فضای کسبوکار شده و سطح مقاومت اقتصادی افزایش خواهد شد. به طوری که شاخص‌های مقاومت اقتصادی و ارتباط آن‌ها را با محیط کسبوکار بدین صورت می‌توان تفسیر کرد؛ شاخص حکمرانی خوب از زیر شاخص‌های ۱- انتقاد و پاسخ‌گویی؛ ۲- ثبات سیاسی و فقدان خشونت؛ ۳- کارآمدی دولت؛ ۴- کیفیت و چگونگی تنظیم مقررات؛ ۵- حاکمیت قانون و ۶- کترول فساد تشکیل شده است (Damankeshideh, 2012: 77). با توجه به شاخص‌های حکمرانی خوب مشخص است که هر چه شاخص‌های فوق شرایط مناسب‌تری داشته باشد، شاخص کسبوکار نیز بهبود می‌یابد. شاخص آزادی اقتصادی که شامل شاخص‌های آزادی؛ کسبوکار، تجاری، پولی، مالی و سرمایه‌گذاری است که با برقراری آزادی اقتصادی باعث ایجاد و رونق کسبوکارها می‌شود. شاخص فلاکت اقتصادی حاصل جمع تورم و بیکاری حاصل است. در صورت کاهش بیکاری و تورم در کشور، هزینه‌های تولید کاهش و موجب افزایش تولید و مساعد شدن محیط کسبوکار می‌شود. همچنین با کاهش مخارج مصرفي دولت و صرف هزینه‌ها در جهت برنامه‌های عمرانی، افزایش سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، افزایش نیروی فعال و مؤثر باعث افزایش مشارکت آحاد کشور در فعالیت‌های اقتصادی و افزایش کارآفرینی و مساعد شدن کسبوکار می‌شود. در ادامه می‌توان گفت، با کاهش کسری بودجه، کاهش بدھی خارجی دولت، تعادل ترازپرداخت‌ها به تقویت منابع مالی دولت کمک می‌کند که منابع پولی ایجاد شده را صرف زیرساخت‌ها و بخش تولید سرمایه‌گذاری کند که این سرانجام موجب کاهش آسیب‌پذیری و افزایش تابآوری اقتصاد می‌شود که بیان کننده افزایش سطح مقاومت اقتصادی است. بنابراین با افزایش مقاومت اقتصادی شرایط را برای بهبود کسبوکار ایجاد می‌کند. با توجه به توضیحات ارائه شده در بخش‌های قبل مدل کلی ما در این پژوهش به صورت زیر خواهد بود:

$$DB_{it} = \alpha_0 + \beta_1 ER_{it} + \beta_2 GFCF_{it} + \beta_3 FDI_{it} + \beta_4 GDPP_{it} + \beta_5 INF_{it} + U_{it} \quad (1)$$

طبق مطالب فوق که بیان شد، شاخص مقاومت اقتصادی برگرفته از الگوی بریگوگلیو است که از دو شاخص آسیب‌پذیری و تابآوری تشکیل شده است.

آزمون ریشه واحد داده‌های ترکیبی

تجزیه و تحلیل‌ها رگرسیونی بر اساس یک سری فروض بنا شده‌اند که یکی از فرض‌های مهم و تأثیرگذار، مانایی متغیرهای مورد استفاده می‌باشد. در صورت نامانا بودن متغیرها ممکن است با مشکل بزرگی مواجه باشیم که (Granger and Newbold 1974) آن را رگرسیون کاذب نامیده‌اند. برای این منظور از آزمون مانایی (Levin Lin and chum 1998) داده‌های ترکیبی استفاده می‌شود.

برای کشورهای منا، کل متغیرها جز شاخص کسبوکار (DB) بر اساس این آزمون، P-Value کمتر از ۰/۰۵ هستند؛ بنابراین کل متغیرها جز شاخص کسبوکار (DB) در سطح، پایا هستند. این بدان معناست که میانگین و واریانس متغیرها جز شاخص کسبوکار در طول زمان و کواریانس متغیرها بین سال‌های مختلف ثابت بوده است. و سپس این آزمون برای کشورهای اسکاندیناوی بدین صورت است که کل متغیرها جز تورم (INF) و تشکیل سرمایه ثابت ناخالص داخلی (GFCF) مانا هستند.

جدول (۱). آزمون مانایی بر اساس رویکرد لوین، لین و چو در سطح برای متغیرهای پژوهش

گروه کشورهای منتخب	متغیر	DB	ER	FDI	GFCF	GDPP	INF
کشورهای اسکاندیناوی	آماره IPS	-۱/۴۱**	-۲/۹۶***	-۸/۰۴***	-۱/۲۱	-۱۳/۰۷***	-۰/۸۱
	نتیجه آزمون	۰	۰	۰	۱	۰	۱
کشورهای منا	آماره IPS	-۱/۲۳	-۱۴/۵۷***	-۱۰/۸۶***	-۴/۹۹***	-۱۲/۵۷***	-۳/۱۲***
	نتیجه آزمون	۱	۰	۰	۰	۰	۰

ماخذ: محاسبات تحقیق

نکته: **، *** و **** به ترتیب معنی‌داری در سطح ۱، ۵ و ۱۰ درصد را نشان می‌دهد.

همان‌گونه که نتایج حاصل از این آزمون نشان می‌دهد برخی از متغیرها مانا و برخی نامانا هستند. بنابراین با توجه به نتایج آزمون مانایی می‌توان مدل خود توضیح برداری با وقهه‌های

گسترده (ARDL) را به عنوان مدل مناسب جهت بررسی مؤلفه‌های مؤثر بر فضای کسبوکار انتخاب نمود.

در ادامه به منظور بررسی درجه همبستگی بین متغیرها، آزمون همبستگی در جداول (۲) و (۳) به ترتیب برای کشورهای اسکاندیناوی و منا انجام شده است. نتایج نشان می‌دهد که درجه همبستگی خطی بین متغیرهای توضیحی بالا نیست و لذا می‌توان گفت هم خطی بین متغیرهای توضیحی وجود ندارد.

جدول (۲). همبستگی بین متغیرها کشورهای اسکاندیناوی

	INF	GDPP	GFCF	FDI	ER	DB
INF	۱	-	-	-	-	-
GDPP	۰/۴۶	۱	-	-	-	-
GFCF	-۰/۶۰	۰/۵۸	۱	-	-	-
FDI	-۰/۴۹	۰/۲۹	۰/۴۲	۱	-	-
ER	-۰/۲۵	-۰/۳۴	-۰/۴۷	-۰/۱۸	۱	-
DB	-۰/۱۲	-۰/۲۵	-۰/۶۰	-۰/۴۹	۰/۴۶	۱

مأخذ: محاسبات تحقیق

جدول (۳). همبستگی بین متغیرها کشورهای منا

	INF	GDPP	GFCF	FDI	ER	DB
INF	۱	-	-	-	-	-
GDPP	-۰/۲۹	۱	-	-	-	-
GFCF	-۰/۲۲	۰/۰۱	۱	-	-	-
FDI	-۰/۲۵	۰/۰۴	۰/۰۶	۱	-	-
ER	-۰/۴۵	۰/۱۴	-۰/۰۰۸	۰/۳۱	۱	-
DB	-۰/۲۴	۰/۱۲	-۰/۰۴	۰/۵۵	۰/۶۰	۱

مأخذ: محاسبات تحقیق

در ادامه در جدول (۴) نتایج آزمون هماناباشتگی کائو گزارش شده است. بر اساس نتایج هم-انباشتگی وجود رابطه تعادلی بلندمدت بین متغیرهای مدل در کشورهای اسکاندیناوی و منا، بر اساس آماره‌های دیکی فولر اصلاح شده، دیکی فولر و دیکی-فولر تعییم یافته پذیرفته می‌شود.

جدول (۴). نتایج آزمون هم انباشتگی پدروونی

آزمون کائو	کشورهای اسکاندیناوی	آماره/آزمون/کشور
۲/۳۳ (۰/۰۰)	-۲/۹۷ (۰/۰۰)	آماره دیکی فولر اصلاح شده
۱/۴۵ (۰/۰۷)	-۱/۵۹ (۰/۰۵)	آماره دیکی فولر
۲/۲۱ (۰/۰۱)	-۱/۹۹ (۰/۰۲)	آماره دیکی-فولر تعمیم یافته

مأخذ: محاسبات تحقیق

نکته: مقادیر داخل پرانتز نشان‌دهنده احتمال مربوط به آماره‌ای تحقیق است.

با توجه به رابطه بلندمدت بین متغیرها، مدل تحقیق برای کشورهای اسکاندیناوی و منا با استفاده از روش^۱ PMG برآورد می‌شود. نتایج در جدول (۵) گزارش شده است.

همان‌گونه که در جدول (۵) مشاهده می‌شود. برآوردهای ضریب تصحیح خطابه طور معنی‌داری منفی است که دلالت بر رابطه‌ی تعادلی بلندمدت بین متغیرهای مدل دارد. آنچه که در مدل تصحیح خطابه مورد توجه است و اهمیت اساسی دارد، ضریب مربوط به ect است که سرعت تعدل را نشان می‌دهد. ملاحظه می‌شود، ضریب تصحیح خطابه برای کشورهای اسکاندیناوی و منا به ترتیب معادل -۰/۶۱ و -۰/۶۵ به دست آمده است که از نظر آماری معنادار است. بنابراین، وجود رابطه بلندمدت بین متغیرهای مدل نیز پذیرفته می‌شود. از آنجاکه دوره زمانی در این مقاله سالانه است، می‌توان گفت هرساله ۰/۶۵ (کشورهای اسکاندیناوی) و ۰/۶۱ (کشورهای منا) از عدم تعادلهای کوتاه‌مدت، برای دستیابی به تعادل بلندمدت تعدل می‌گردد.

همان‌طور که در جدول ۵ قابل مشاهده است برای کشورهای اسکاندیناوی در کوتاه‌مدت و بلندمدت شاخص مقاومت اقتصادی بر شاخص فضای کسب و کار (DB) تأثیر مثبت و معنادار دارد، اما برای کشورهای منا در کوتاه‌مدت شاخص مقاومت اقتصادی هیچ تأثیر معناداری بر شاخص فضای کسب و کار (DB) ندارد، و در بلندمدت شاخص مقاومت اقتصادی بر شاخص

1 Pooled Mean Group

فضای کسبوکار (DB) تأثیر مثبت و معناداری دارد. بنابراین در کشورهای مورد نظر به مرور زمان با افزایش مقاومت اقتصادی، فضای کسبوکار بهبود می‌یابد.

جدول (۵). نتایج برآورده مدل به روش PMG در کشورهای اسکاندیناوی و مرا

کشورهای منا	کشورهای اسکاندیناوی	مدل / متغیر/کشور	
ضرایب	ضرایب	متغیر	مدل
+/۱۱ (+۰.۹)	+/۱۱** (+۰.۵)	DB(-1)	برآورده ضرایب بلندمدت
+/۰.۳*** (+۰.۱)	+/۰.۸*** (+۰.۳)	ER(-1)	
+/۰.۸ (+۱۱)	+/۲۱** (+۰.۱)	GDPP(-1)	
+/۰.۷*** (+۰.۲)	-۰/+۱ (+۱۱)	GFCF(-1)	
+/۳۳*** (+۱۱)	-۰/+۰.۸ (+۱۳)	INF(-1)	
-۰/۱۵ (+۱۱)	+/۰.۳*** (+۰.۱)	FDI(-1)	
-۰/۶۱*** (+۱۵)	-۰/۶۵*** (+۱۲)	ECT	
+/۱۹* (+۱۱)	+/۱۱*** (+۰.۴)	d(ER)	
+/۰.۶** (+۰.۳)	-۰/+۰.۲ (+۰.۴)	d(GDPP)	
-۰/۱۶ (+۰.۹)	-۰/۱۸ (+۱۲)	d(GFCF)	
+/۰.۶*** (+۰.۱)	+/۰.۷*** (+۰.۲)	d(INF)	
-۰/۱۹ (+۱۲)	-۰/۱۳ (+۰.۹)	d(FDI)	
۲/۲۳*** (+۱۱)	۱/۲۲*** (+۰.۹)	عرض از مبدأ	

نکته: *، ** و *** معنی داری در سطح ۱، ۵ و ۱۰ درصد را نشان می‌دهد.

اعداد داخل پرانتز نشان دهنده انحراف معیار است.

بر همین اساس می‌توان گفت، که شاخص مقاومت اقتصادی با کاهش آسیب‌پذیری اقتصاد، زمینه مساعد شدن فضای کسب و کار را فراهم نموده و نقش مهمی در بهبود فضای کسب و کار این کشورها دارد.

نتایج حاکی از این است که برای کشورهای اسکاندیناوی متغیرهای تشکیل سرمایه ثابت ناخالص (GFCF) در کوتاه‌مدت و بلندمدت هیچ تأثیر معناداری بر شاخص کسب و کار (DB) ندارد. تولید ناخالص داخلی (GDPP) و سرمایه‌گذاری خارجی (FDI) در کوتاه‌مدت و بلندمدت تأثیر مثبت و معناداری بر شاخص کسب و کار (DB) دارد. در این کشورها با جذب و تشویق سرمایه‌گذاری خارجی و به کارگیری و سوق دادن این سرمایه‌های خارجی به بخش خصوصی باعث افزایش انگیزه‌بخش خصوصی برای ایجاد و گسترش کسب و کارهای جدید می‌شود. علاوه بر آن افزایش تولید باعث تقویت فضای کسب و کار می‌شود، زیرا هدف این کشورها رسیدن به رشد پایدار با توسعه تولید داخلی در جهت بهبود فضای کسب و کار است. نرخ تورم (INF) در بلندمدت هیچ تأثیر معناداری بر شاخص کسب و کار (DB) ندارد، اما در کوتاه‌مدت تأثیر مثبت و معناداری بر شاخص کسب و کار (DB) دارد. افزایش نرخ تورم در نتیجه افزایش نقدینگی در صورتی که به بنگاه‌های زود بازده و کسب و کارهای نوپا اختصاص یابد می‌تواند منجر به بهبود فضای کسب و کار شود.

در ادامه به نتایج حاصل از کشورهای منا پرداخته می‌شود. در این کشورها سرمایه‌گذاری خارجی (FDI) در کوتاه‌مدت و بلندمدت هیچ تأثیر معناداری بر شاخص کسب و کار (DB) ندارد، اما تشکیل سرمایه ثابت ناخالص (GFCF) در کوتاه‌مدت و بلندمدت تأثیر مثبت و معناداری بر شاخص کسب و کار (DB) دارد. همچین با توجه به اینکه تشکیل سرمایه ناخالص داخلی، تأثیر مثبتی بر پیشرفت و ارتقای اقتصاد این کشورها دارد، لذا در این کشورها برای تشکیل سرمایه داخلی، به مقاوم‌سازی اقتصاد توجه زیادی می‌شود. به طوری که نرخ تورم (INF) و تولید ناخالص داخلی (GDPP) در کوتاه‌مدت، تأثیر مثبت و معناداری بر شاخص کسب و کار (DB) دارد، اما در بلندمدت هیچ تأثیر معناداری بر شاخص کسب و کار (DB) ندارند. در کوتاه‌مدت، تورم بالا در این کشورها باعث گسترش بخش غیررسمی می‌شود، که با جذب سرمایه داخلی در بخش‌های مولده اقتصادی و مدیریت صحیح آن در جهت بهبود فضای کسب و کار، سبب تأثیر مثبت بر رشد اقتصادی می‌شود.

نتیجه‌گیری و ارائه راهکارها

در مطالعه حاضر به بررسی تأثیر مقاومت اقتصادی بر فضای کسبوکار با مبنای قرار دادن مدل سیستمی مقاومت اقتصادی بـریگویگلو و همکاران و با به کار گیری روش PMG برای کشورهای اسکاندیناوی و منا طی سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۶ پرداخته شده است.

بدین منظور شاخص کسب و کار به عنوان متغیر وابسته و دیگر متغیرها از جمله شاخص مقاومت اقتصادی، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، تشکیل سرمایه ثابت ناخالص، نرخ تورم و رشد تولید سرانه به عنوان متغیرهای توضیحی پژوهش در نظر گرفته می‌شود.

این مقاله ابعاد مختلف تعاریف مقاومت اقتصادی را مورد کنکاش قرار داد و الگوی مقاومت اقتصادی بـریگویگلو و همکاران، که در قالب دو شاخص تاب آوری و آسیب‌پذیری مطرح شده است را به عنوان مبنای قرار داده است. نتایج نشان می‌دهد شاخص مقاومت اقتصادی بر شاخص فضای کسب و کار به غیر از کوتاه‌مدت برای کشورهای اسکاندیناوی، تأثیر مثبت و معنادار دارد. تشکیل سرمایه ثابت ناخالص داخلی (GFCF) برای کشورهای اسکاندیناوی بی‌معنا، اما برای کشورهای منا در دوره‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت تأثیر مثبت و معنادار بر شاخص کسب و کار دارد. نرخ تورم (INF) نیز برای دو گروه کشورهای مورد نظر در بلندمدت بی‌معنا و در کوتاه‌مدت تأثیر مثبت و معنادار دارد. تولید ناخالص داخلی (GDPP) بر شاخص کسب و کار برای دو گروه کشورها در کوتاه‌مدت تأثیر معنادار بر شاخص فضای کسب و کار دارد، اما در بلندمدت برای کشورهای اسکاندیناوی تأثیر مثبت و معنادار، اما برای کشورهای منا هیچ تأثیر معناداری بر شاخص فضای کسب و کار ندارد. سرمایه‌گذاری خارجی (FDI) برای کشورهای اسکاندیناوی در کوتاه‌مدت و بلندمدت تأثیر مثبت و معناداری بر فضای کسب و کار دارد، اما برای کشورهای منا، تأثیر معناداری ندارد.

با توجه به نتایج حاصل از پژوهش در کشورهای مورد مطالعه لازم است برای بهبود هرچه بیشتر فضای کسب و کار به ویژه برای بخش‌های مولد اقتصادی (صنعتی و کشاورزی) موارد زیر مدنظر قرار گیرد:

- ارتقای تاب آوری اقتصاد ملی با ارتقای کارایی نظام مالی دولت و نظام پولی؛
- به کار گیری مؤلفه مقاومت اقتصادی، رویکرد بـرون گرایی با افزایش تنوع کالاهای صادراتی و

- » طرف‌های تجاری کشورهای مورد نظر؛
- » محوریت ایجاد اشتغال مولد در برنامه‌های اقتصادی؛
- » اخذ مالیات از درآمدهای کلان بخش‌های نامولد؛
- » عدم اتكا به متغیرهای برونزا برای تأمین منابع ملی مانند درآمدهای نفتی؛
- » تلاش برای جلب سرمایه‌گذاری خارجی در عین وابسته نکردن کشور به سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به دلیل ریسک بالای آن؛
- » فرصت‌سازی از تورم در جهت افزایش رونق اقتصادی و کاهش بیکاری با توجه به اثر مثبت تورم بر فضای کسب‌وکار در کوتاه‌مدت؛
- » به کارگیری صحیح سرمایه مالی داخلی از طریق بهبود فضای کسب‌وکار؛
- » به کارگیری الگوهای مناسب برای افزایش سطح مقاومت اقتصادی کشورهای مورد نظر؛
- » تلاش برای افزایش هزینه در دارایی‌های ثابت، کارخانه‌ها، ماشین‌آلات، تجهیزات، خانه‌ها و موجودی مواد خام جهت فعال‌سازی بخش مولد اقتصاد.

References

- [1] AbuNouri, E., Lajevardi, H. (2014), "Estimation of the Index of Vulnerability and Economic Resilience by Parametric Method: A Case Study of OPEC Members". *Journal of Applied Economics Theory / Third Year*, No. 7, pp 25-44. In Persian.
- [2] Atkins, J., Mazzi, S., & Easter, C. (2000). A Commonwealth vulnerability index for developing countries. *London: Commonwealth Secretariat, Economic Paper, 40*.
- [3] Bishop, M. L. (2012). The political economy of small states: Enduring vulnerability? *Review of international political economy*, 19(5), 942-960.
- [4] Batis, S., Angeon, V., & Ainouche, A. (2014). The pentagon of vulnerability and resilience: A methodological proposal in development economics by using graph theory. *Economic Modelling*, 42, 445-453.
- [5] Boorman, J., Fajgenbaum, J., Ferhani, H., Bhaskaran, M., Arnold, D., & Kohli, H. A. (2013). The Centennial resilience index: Measuring countries' resilience to shock. *Global Journal of Emerging Market Economies*, 5(2), 57-98.
- [6] Briguglio, L., Cordina, G., Farrugia, N., & Vella, S. (2008). Economic vulnerability and resilience: Concepts and measurements (Research Paper No. 2008/55). *Helsinki, Finland: The United Nations University World Institute for Development Economics Research (UNU-WIDER)*.
- [7] Boudhiaf, M., & Teheni, Z. E. G. (2014). Business regulations and economic

- growth: What can be explained? *International Strategic Management Review*, 2(2), 69-78.
- [8] Briguglio, L., Cordina, G., Farrugia, N., & Vella, S. (2006). Economic vulnerability and resilience: concepts and measurements. *Oxford development studies*, 37(3), 229-247.
- [9] Blanchard, O., & Katz, L. F. (1992). YRegional Evolutions, \$ Brookings Papers on Economic Activity. *Economic Studies Program, the Brookings Institution*, 23(1), 76.
- [10] Bakhtiari, S , A. Shayesteh. (2012). "The Effect of Improving Business Space on Economic Growth in Selected Countries with Emphasis on Iran." *Financial Economics Quarterly* 6(19): 176-204. in persian.
- [11] Boroumand, S. (2008). "Economic Security in Iran and Several Selected Countries (Comparative Study)." *Islamic Consultative Assembly Research Center*. . in persian.
- [12] Damankeshideh, M,S. Khodabakhsh Zadeh (2012). "The Impact of Business Regulations and Foreign Direct Investment on Economic Growth in 77G Countries." *Financial Economics* 1: 81-109. in persian.
- [13] Davari, A, Ahmadpourdariani, M, ramezan Pourrangasi, Q, (2014). "Major policies affecting entrepreneurship development based on business environment patterns", *Studies on Improvement and Management*, Vol. 20, No. 61, pp. 89-65. in Persian.
- [14] De Soto, H. (2000). *The mystery of capital: Why capitalism triumphs in the West and fails everywhere else*. Basic Civitas Books.
- [15] Escaleras, M., & Chiang, E. P. (2017). Fiscal decentralization and institutional quality on the business environment. *Economics Letters*, 159, 161-163.
- [16] Jamshidi, A, Kazem Naziri, M, Shahabadi, A. (2017)." The Effect of Improving Business Environment on Investment" in Bu-Ali Sina University, Faculty of Economics and Social Sciences.
- [17] Hosseini, S ,M, Fahimifar, F. (2011). "The Role of Developing the Financial System and Improving Business Environment, Economic Growth, Fourth International Conference on the Development of the Financing System in Iran. in Persian.
- [18] Ghyyasvand, A, Ramezanian, E. (2014), "Assessment of the Economic Resilience of Iran during the Period of 1375-1393". *Journal of Strategic Studies of Basij*, Eighth Year, No 68, Autumn 2012. in Persian.
- [19] Granger, C. W., & Newbold, P. (1974). Spurious regressions in econometrics. *Journal of econometrics*, 2(2), 111-120.
- [20] Haidar, J. I. (2012). The impact of business regulatory reforms on economic growth. *Journal of the Japanese and international economies*, 26(3), 285-307.

- [21] Lajevardi, H, AbuNouri, E, Besharati, Z.(2015), "Estimation of the Indicator of Economic Resilience in Iran and Providing Improvement Strategies", 1st International Conference on Urban Economics (with Resistance Economics Approach, Action and Practice), May, 1395. in Persian.
- [22] Lotfinia, S. (2012). "The Effect of the Business Space on the Growth of the Selected Developing Countries", University of Applied Sciences, Scientific Section: Management, Economics and Accounting. in persian.
- [23] Lajevardi, Hassan, Abu Nouri, Esmail, Evangelism, Zohre (2015), "Estimating the Indicator of Economic Resilience in Iran and Providing Improvement Strategies", 1st International Conference on Urban Economics (with Resistance Economics Approach, Action and Action), May, 1395.
- [24] Makian, S, N, Emami Meybodi, M, Eshrat, S, Ahmadi, Z.(1392). "Business Space, Growth Strategy; Comparison of Islamic Countries in the MENA Region and the Organization for Development and Economic Cooperation", Quarterly Journal of Economic Growth and Development Research, Third Year, No. 11, pp. 84-75. in persian.
- [25] Mahmoud Vaezi(2009), International Journal of International Relations, First Year, No. 1, Spring 2009, pp. 187-155.
- [26] Rose, A. (2007). Economic resilience to natural and man-made disasters: Multidisciplinary origins and contextual dimensions. Environmental Hazards, 7(4), 383-398.
- [27] Piqami, A. Soleimani, Y, (2015) "Components of the Socio-Economic Strengthening Pattern of the Islamic Republic of Iran (Case Study of the General Policies of the Supreme Leader)" Strategic Studies of Basij "summer of 1395 - No. 71 Scientific-Research, (25 pages - From 5 to 29). in persian.
- [28] Stiglitz, J. E. (2010). *Freefall: America, free markets, and the sinking of the world economy*. WW Norton & Company.
- [29] Shahab, M, R (2012) Investigating the Effect of Business Environment Quality on the Level of Economic Dependence: An Empirical Analysis within the Concept of Resistance Economics. Proceedings of the National Conference Exploring and Explaining Resistance Economics - March 2011 - University of Guilan. in persian.
- [30] Simmiet, J., & Martin, R. (2010). The economic resilience of regions: towards an evolutionary approach. Cambridge journal of regions, economy and society, 3(1), 27-43.
- [31] Tayebi, S, K, ahra, Zamani, Z , Karimi, N. (2015). "Improving the Business Environment and Growth of the Production of the Economic Sectors of the Country in Post-Sanctioned Conditions", Proceedings of the Second National Conference on Improving the Business Environment, pp. 490-463. In Persian.